

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-022

De aanklager van de KNZB, hierna ook te noemen: 'de aanklager', is op 24 april 2024 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 95328 op de klacht van de aanklager.

Datum uitspraak: 19 april 2024
Wedstrijd: PFC Rheden H3 – De Breuly H2, gespeeld op 6 april 2024
Overweging: Vast is komen te staan dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: onbeheerst / onbesuisd / ongecontroleerd of ruw spel.
Uitspraak: Met ingang van 19 april 2024 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor de beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 1 bindende competitiewedstrijd moet spelen.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 29 april 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vice voorzitter, mr. J. Anema, secretaris en mr. D. Schwartz, lid.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van de aanklager en de reactie van beklaagde op het beroepschrift d.d. 26 april 2024. Ter zitting is de aanklager verschenen.
3. In een brief van 9 april 2024 heeft de aanklager aan de beklaagde, ter afwikkeling van de tegen de beklaagde ingediende klacht, een schikkingsvoorstel gedaan van - kort samengevat- een schorsing van 8 wedstrijden vanwege het geven van een elleboogstoot met pijn tot gevolg, wat volgens de aanklager kwalificeert als excessief geweld. Dit aanbod is door de beklaagde niet geaccepteerd. Nadien is de zaak door de Tuchtcommissie behandeld en dat heeft geleid tot bovengenoemde uitspraak d.d. 19 april 2024. Vervolgens is de aanklager van de uitspraak van de Tuchtcommissie tijdig in beroep gekomen bij de Commissie van Beroep.
4. In zijn beroepschrift van de aanklager d.d. 4 april 2024 maakt de aanklager bezwaar tegen de door de Tuchtcommissie gehanteerde strafmaat. De aanklager overweegt onder meer: *'De Tuchtcommissie gaat in haar uitspraak niet verder in waarom wordt afgeweken van het rapport van de scheidsrechter waarin duidelijk wordt aangegeven dat de scheidsrechter heeft waargenomen dat beklaagde een elleboogstoot heeft uitgedeeld. Gezien het ontbreken van andere verklaringen dan het verweer van beklaagde kennelijk alleen gebaseerd op het verweer van beklaagde. De aanklager vindt dat gezien beschrijving in het Tuchtformulier en in de aanvullende verklaring onbegrijpelijk. De aanklager heeft kennis genomen van alle documenten die op 22 april 2024 in het dossier zijn opgenomen. Sinds jaar en dag wordt de scheidsrechter aangemerkt als de (onafhankelijke) oren en ogen van de Tuchtcommissie en Commissie van Beroep (en zo ook als die van de aanklager KNZB). Je hoeft de rapporten niet blind te volgen, maar er moeten altijd wel duidelijke aanwijzingen zijn op grond waarvan wordt afgeweken van de waarnemingen. Dat kan zijn door onafhankelijke getuigen, door nadere verklaringen van de scheidsrechter en in voorkomende gevallen door (aanvullende) onbewerkte beelden. Het verweerschrift van beklaagde voldoet niet aan de voorwaarden zoals in bovenvermelde norm is aangegeven. Het dossier kent verder ook geen documenten die aan de norm voldoen. Derhalve kan alleen maar uitgegaan worden van de waarnemingen van de scheidsrechter '.*
5. In het Tuchtformulier schrijft de (enige) scheidsrechter dat sprake is van een elleboogstoot zonder de intentie om de bal te spelen, dat de tegenstander werd geraakt, dat de tegenspeler last van zijn neus had maar de wedstrijd kon voortzetten.

6. De Tuchtcommissie heeft in de uitspraak van 19 april 2024 de uitspraak als volgt toegelicht: *‘De scheidsrechter fungeert als de oren en ogen van de tuchtcommissie en heeft in zijn rapport enkel gesteld en niet beschreven laat staan onderbouwd wat beklagde volgens hem heeft gedaan. Beklaagde heeft een uitgebreide mondelinge verklaring afgelegd. Op basis van die verklaring concludeert de Tuchtcommissie dat er slechts sprake is van ongecontroleerd spel. Om voornoemde reden acht de tuchtcommissie een beduidend lagere straf passend dan middels de schikking is aangeboden’.*
7. In zijn reactie op het beroepschrift van de aanklager stelt de beklagde o.m. dat de aanklager de rol van de Tuchtcommissie in één alinea reduceert tot een doorgeefluik van de bevindingen van de scheidsrechter, dat de aanklager zelf geen nieuwe stukken of feiten naar voren brengt en de gang van zaken bij de Tuchtcommissie veroordeelt en dat de aanklager niet ingaat op de verklaring van beklagde die tot driemaal toe zijn verklaring heeft afgegeven. Beklaagde sluit zijn reactie af met de mededeling dat hij vanwege de door hem genoemde redenen afziet van deelname aan de beroepsprocedure en dat hij ervan uitgaat dat deze niet zal plaatsvinden en dat hem geen kosten worden doorberekend.
8. Ter zitting heeft de aanklager aangegeven dat de beklagde in zijn verklaringen 2x aangeeft dat men bevestiging van zijn handelen kan navragen bij zijn tegenstander, zonder zelf met die getuigenverklaring(en) te komen.
9. De Commissie van Beroep constateert dat de (enige) scheidsrechter ondanks de uitnodiging daartoe van de Commissie van Beroep geen enkele reactie heeft gegeven. Beklaagde daarentegen heeft zowel mondeling als schriftelijk een uitgebreide verklaring afgelegd en daarbij een alternatief scenario heeft gegeven voor hetgeen is voorgevallen. Volgens de beklagde zwom hij naar de hoek van het zwembad om daar de bal te pakken, waar op dat moment geen spelers lagen. Vervolgens draaide hij zich om om de bal te kunnen plaatsen en raakte hij tijdens het draaien per ongeluk met zijn onderarm de tegenstander, van wie hij niet wist dat deze achter hem aan was gekomen en dus niet wist dat hij in de buurt was. De Commissie van Beroep acht dat scenario – bij gebreke van een beschrijving van het gebeurde door de scheidsrechter – aannemelijk. Op basis van de verklaring van de beklagde concludeert de Commissie van Beroep dat tenminste sprake is van onbesuisd spel waarbij de tegenstander is geraakt. Met inachtneming van de feiten en omstandigheden in deze zaak acht de Commissie van Beroep een onvoorwaardelijke straf van 2 wedstrijden passend.
10. De Commissie van Beroep merkt overigens nog op dat het feit dat de beklagde afziet van deelname aan de beroepsprocedure en ervan uitgaat dat deze niet zal plaatsvinden en geen kosten worden doorberekend, niet relevant is nu de aanklager beroep heeft ingesteld tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie en niet de beklagde.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

1. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 19 april 2024.
1. De Commissie van Beroep ontzegt de beklagde met ingang van 17 mei 2024 onvoorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin 2 bindende competitiewedstrijd(en) moet(en) worden gespeeld door het team, waarvoor beklagde als vaste speler is of wordt opgegeven. De eventueel als gevolg van de uitspraak van de Tuchtcommissie reeds niet gespeelde wedstrijd dient hiermee verrekend te worden.
2. De Commissie van Beroep veroordeelt beklagde tot het betalen van een bijdrage van € 82,25 in de kosten van het geding waarvoor de vereniging van beklagde een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 13 mei 2024

mr. F.W Drost, vicevoorzitter,
mr. J. Anema, secretaris
mr. D. Schwartz, lid